

Όσιου Νικοδήμου του Αγιορείτου - Περί μαγείας

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 30 Αυγούστου 2016 23:17 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

ἀπόσπασμα σὲ σύγχρονη ἀπόδοση ἔκ τοῦ ἔργου «Κατὰ τῶν μαγικῶν εἰδῶν»

Προοίμιον

Ταιριάζει σὲ ὅσα θὰ πῶ παρακάτω, νὰ δανεισθῶ τὸ θρηνητικὸ ἔκεινο ρητὸ τοῦ προφήτη Ἰερεμία καὶ νὰ φωνάξω κι ἐγὼ μὲ ὀδύνη: «Ποιὸς θὰ βάλει στὰ μάτια μου πηγὴ δακρύων, γιὰ νὰ κλάψουν πικρὰ τὸ λαὸ τῶν Χριστιανῶν μέρα καὶ νύχτα;». Γιατὶ ποιὸς μπορεῖ, ἄληθεια, νὰ μὴν τὸν κλάψει, ὅταν σκεφθεῖ πῶς, ἐνῶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ νίκησε μὲ τὸ σταυρικὸ Του θάνατο ὅλους τοὺς δαίμονες, οἱ Χριστιανοὶ τοὺς ἀναδεικνύουν πάλι νικητὲς καὶ τροπαιούχους μὲ τὶς διάφορες μαγεῖες τους; Καὶ ποιὸς μπορεῖ νὰ μὴ χύσει πικρὰ δάκρυα, ὅταν συλλογισθεῖ πῶς, ἐνῶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπάλλαξε ἀπὸ τὴν τυραννίᾳ τοῦ διαβόλου τὸν κόσμον καὶ τοὺς Χριστιανούς, αὐτοί, μὲ τὴ μαγεία, τὸν ξαναφέρνουν στὸν κόσμον καὶ τὸν ξανακάνουν τύραννόν τους;

Εἶναι ἢ δὲν εἶναι, λοιπόν, γιὰ κλάματα ἢ τωρινὴ κατάστασι τῶν Χριστιανῶν, ἀφοῦ, μὲ τὰ μαγικὰ καμώματα καὶ σατανικὰ τεχνάσματά τους, ἀναβιώνουν στὴν οὐσία τὴ λατρεία τῶν δαιμόνων; Ἐνῶ δηλαδὴ φανερὰ λατρεύουν τὸν ἄληθινὸ Θεό, κρυφὰ τὸν ἀρνοῦνται καὶ λατρεύουν τὸ διάβολο. Τὸ μεγαλύτερο μάλιστα κακὸ εἶναι τοῦτο : Μολονότι χρησιμοποιοῦν ἕνα σωρὸ μαγικά, οὐτε ποὺ καταλαβαίνουν πῶς ἀρνοῦνται ἔτσι τὸ Θεό, καταφρονοῦν τὸ Χριστὸ καὶ ἀγκαλιάζουν τὸ διάβολο. Τί μεγάλη πλάνη! Κρυφὴ καὶ ἀπατηλὴ, ψυχῶλεθρη καὶ θανατηφόρα!

Γι' αὐτό, λοιπόν, ἀποφάσισα νὰ ἐλέγξω τὴν πλάνη καὶ ν' ἀποδείξω ὅτι οἱ Χριστιανοὶ οὐτε μάγοι πρέπει νὰ γίνονται οὐτε κανένα εἶδος μαγείας νὰ χρησιμοποιοῦν.

Τὰ εἶδη τῆς μαγείας εἶναι πολλὰ.

Ἀφοῦ ὁ διάβολος χωρίστηκε ἀπὸ τὸν ἕνα Θεό, ἔπεσε στὰ πολλὰ κι ἔγινε «ποικίλος καὶ πολυμέριστος». Ἔτσι καὶ τὰ εἶδη τῆς κακίας καὶ τῶν μαγικῶν, ποὺ ἐπινόησε καὶ ἔσπειρε στοὺς ταλαίπωρους ἀνθρώπους, εἶναι ποικίλα, σχεδὸν ἀναρίθμητα.

Καὶ νὰ τὰ βασικότερα εἶδη:

1. Ἡ καθαυτὸ μαγεία. Εἶναι, θὰ λέγαμε, μιὰ τέχνη, μὲ τὴν ὁποία καλοῦνται οἱ δαίμονες καὶ ἐρωτοῦνται καὶ ἀπαντοῦν, φανερόντας ἄλλοτε κρυμμένους θησαυρούς, ἄλλοτε ἐρμηνεῖς ὄνειρων καὶ ἄλλοτε ἄλλα ἀπόκρυφα. Ὅσοι ἀσκοῦν αὐτὴ τὴν «τέχνη» ὀνομάζονται μάγοι, καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπάρχουν τρεῖς τάξεις δαιμόνων: οἱ ἐναέριοι, ποὺ τοὺς θεωροῦν ἀγαθοποιούς; οἱ ἐπίγειοι, ποὺ τοὺς θεωροῦν καὶ καλοὺς καὶ κακοὺς; καὶ οἱ κάτω ἀπὸ τὴ γῆ, ποὺ τοὺς χαρακτηρίζουν ὡς κακοποιούς. Στὴν πραγματικότητα, βέβαια, ὅλοι οἱ δαίμονες εἶναι κακοὶ καὶ κακοποιοί, ποτὲ ἀγαθοποιοί.
2. Ἡ μαντεία. Ἀσκεῖται ἀπὸ τοὺς μάντεις. Αὐτοὶ ὑπηρετοῦν τοὺς δαίμονες, χρησιμοποιοῦντας τὴν παλάμη τοῦ χεριοῦ τους ἢ κάποιες θυσιῆς ἢ ἀπατηλὰ ἔμπλαστρα ἢ ἄλλα παρόμοια μέσα. Οἱ μάντεις λένε ὅτι μποροῦν νὰ γνωρίσουν τὸ μέλλον.
3. Ἡ γοητεία. Ἀσκεῖται ἀπὸ τοὺς γόητες. Ὄνομάζονται ἔτσι ἀπὸ τοὺς «γόους» (θρηνοῦς), ποὺ κάνουν στὰ μνήματα, ὅταν ἐπικαλοῦνται τοὺς δαίμονες καὶ τοὺς ζητοῦν νὰ βλάψουν ἕναν ἄνθρωπον - νὰ τὸν παραλύσουν, νὰ τὸν τυφλώσουν, νὰ τὸν ἀρρωστήσουν γενικά. Αὐτοί, ἐπίσης, καμῶνονται πῶς βγάξουν καὶ νεκροὺς ἀπὸ τὸν ἄδη! Στους γόητες ἀνήκουν κι ἐκεῖνοι ποὺ «βλέπουν» διάφορα φαντάσματα στοὺς τάφους καὶ ἀνοίγοντάς τους, καίνε δῆθεν τοὺς βρυκόλακες! Μιὰ κατηγορία αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, ποὺ λέγονται γητεῦτες, μαζί μὲ τὶς ἐπικλήσεις τῶν δαιμόνων ἀνακατεῦν ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ καὶ ὀνόματα ἁγίων, τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου.
4. Ἡ φαρμακεία. Οἱ φαρμακοὶ κατασκευάζουν κάποια «φαρμακερὰ» ποτὰ εἶτε γιὰ νὰ θανατώσουν κάποιον εἶτε γιὰ νὰ σκοτίσουν τὸ νοῦ του εἶτε γιὰ νὰ τὸν ἐλκύσουν σὲ σαρκικὸ ἔρωτα. Αὐτά, κατεξοχὴν, χρησιμοποιοῦν οἱ γυναῖκες γιὰ νὰ «πλανέψουν» καὶ νὰ τραβήξουν τοὺς ἄνδρες ποὺ θέλουν.
5. Ἡ οἰωνοσκοπία. Οἱ οἰωνοσκόποι προλέγουν δῆθεν τὰ μέλλοντα ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ πετοῦν τὰ πουλιά, ἀπὸ τὶς φωνὲς τῶν ζώων κ.λπ. Τέτοιοι, οὐσιαστικά, εἶναι καὶ οἱ προληπτικοί : Αὐτοὶ προσέχουν ποιὸς θὰ συναντήσουν, ὅταν μάλιστα πρόκειται νὰ ταξιδεψοῦν ἢ νὰ ψαρῆσουν ἢ, τέλος πάντων, νὰ κάνουν κάποια ἐργασία. Ἐπίσης πιστεύουν στὴ μοῖρα, στὴν τύχη (τὸ «ριζικὸ», τὸ «γούρνο»), σὲ οἰωνούς, σὲ ποδαρικά καὶ ὄνειρα. Θεωροῦν ἄλλες ἡμέρες καλὲς καὶ ἄλλες κακὲς, ὅπως λ.χ. τὶς Τρίτες, καὶ φοβοῦνται ν' ἀρχίσουν ὀτιδήποτε τὶς «κακὲς» ἡμέρες. Τὸ 'χουν «γρουσουζιά» νὰ δώσουν στοὺς γείτονες φῶς καὶ φωτιά. Προσκυνοῦν τὸ νέο φεγγάρι. Πιστεύουν σὲ νεράιδες καὶ καλλικάντζαρους. Περιεργάζονται τὶς φυσικὲς ἀντιδράσεις τοῦ σώματός τους καὶ λένε ὅτι τὸ τάδε θὰ τοὺς συμβεῖ, ἐπειδὴ λ.χ. τοὺς τρώει τὸ χέρι τους ἢ παίξει τὸ μάτι τους ἢ βουίξει τ' αὐτὶ τους κ.ο.κ. Ὅταν θεμελιῶνουν σπιτὶ ἢ ἀρχίζουν τὴ ναυπήγησι πλοίου, σφάζουν στὰ θεμέλια ἢ στὴν καρὶνα ἕναν πετεινὸ ἢ πρόβατο ἢ ἄλλο ζῶο, προσφέροντάς ἔτσι θυσίαν στὸ διάβολο.

6. Η Άστρολογία. Οί Άστρολόγοι λένε ότι οί κατά προαίρεση ένέργειες τών Άνθρώπων όρίζονται άπό την κίνηση τών Άστρων. Στ' άστέρια άποδίδουν τις όρμες τής ψυχής και στους σχηματισμούς τους τά διάφορα γεγονότα τής ζωής. Άπ' αυτά, και με τη συνέργεια τών δαιμόνων, μαντεύουν δήθεν τó μέλλον, άντιμετωπίζοντας έτσι τ' άστέρια σαν ιδιότυπους «θεούς».

7. Τά φυλαχτά. Τά χρησιμοποιούν οί φυλαχτάρηδες, τυλίγοντας σ' αυτά μεταξωτή κλωστή και γράφοντας όνόματα δαιμονικά. Πολλοί τά κρεμάνε άπό τó λαιμό ή τó χέρι τους για νά τούς φυλάνε άπό τó κακό. 'Όμοιοι μ' αυτός είναι κι εκείνοι πού φτύνουν στόν κόρφο τους, για νά έμποδίσουν τάχα με τó φτύσιμο τή βασκανία.

8. Οί κλήδονες. Με τούς κλήδονες προσπαθούν νά «μαντέψουν» δήθεν τó μέλλον και τó «ριζικό» κάθε Άνθρώπου με διάφορους λόγους, κλήσεις και Άλλα παρόμοια. Κλήδονες γίνονται μέχρι σήμερα σε πολλούς τόπους, και μάλιστα στα νησιά, στó Γενέσιο τού Τιμίου Προδρόμου (24 Ιουνίου). Συνήθως συνδυάζονται και με φωτιές, πού τις άνάβουν οί Άνθρωποι μπροστά στα μαγαζιά τους και τις περνάνε άπό πάνω.

Αυτά είναι τά κυριότερα είδη τής μαγείας. Υπάρχουν και Άλλα πολλά. Τά περισσότερα αναφέρονται στην Άγία Γραφή και σε κανόνες Ιερών Συνόδων, (κυρίως τής ΣΤ' Οίκουμενικής).

Γιατί ό Θεός άπαγορεύει τά μαγικά;

Καιρός είναι τώρα νά πούμε, πώς είναι έντελώς άπαράδεκτο νά γίνονται άπό τούς Χριστιανούς όλ' αυτά τά είδη τών μαγικών. Γιατί άν αυτά άπαγορεύονται στους Έβραίους, πού ήταν πνευματικά νήπιοι, πόσο μάλλον άπαγορεύονται στους Χριστιανούς, τά τέκνα τής Άλήθειας και τής χάριτος τού Εύαγγελίου;

Στó Δευτερονόμιο ό Θεός πρόσταζε τούς Έβραίους: «Νά μη βρεθεί σε σένα (Ισραήλ) κανένας, πού νά μαντεύει μαντείες, πού νά προβλέπει τά μέλλοντα με φωνές (κλήδονες) και παρατηρήσεις σημείων (οίωνών): μάγος, πού ν' άσχολείται με έπασιδία: έγγαστρίμυθος και τερατοσκόπος, πού νά καλεϊ τούς νεκρούς» (Δευτ. 18:10). Στó Λευϊτικό, μάλιστα, προσθέτει νά μην πλησιάζει κανένας εκείνους πού κάνουν αυτά τά πράγματα, για νά μη μολυνθεϊ: «Νά μην προσκολληθεϊτε (σε μάγους) και μολυνθεϊτε άπ' αυτούς: έγώ είμαι ό Κύριος και Θεός σας!» (Λευϊτ. 19:26, 31).

Ό Θεός άπαγορεύει τά μαγικά, έπειδή όδηγοΰν τόσο εκείνους πού τά χρησιμοποιούν, όσο και εκείνους πού τά ζητοΰν, στην προσκύνηση και τή λατρεία τών δαιμόνων. Γι' αυτό και άποτελοΰν θανάσιμη άμαρτία. Άπό την Άλλη, πάλι, τά μαγικά δέν μπορούν νά προσφέρουν καμιά ώφέλεια. «Οί μαντείες και οί οίωσιμοί και τά όνειρα είναι μάταια», λέει ή Γραφή (Σειράχ 34:5).

Γι' αυτό τó λόγο οί Άγιοι Άπόστολοι δίνουν έντολή στους Χριστιανούς νά μη χρησιμοποιούν κανένος είδους μαγικά: «ού μαγεύσεις, ού φαρμακεύσεις» (Διαταγ. 7,3): «φεύγετε ... έπασιδάς, κλήδονας, μαντείας, καθαρισμούς, οίωσιμούς, όρνιθοσκοπίας, νεκρομαντείας, έπιφωνήσεις» (δ.π. 2,62)

Σκεφθεϊτε, Χριστιανοί, πώς όταν λάβατε τó Άγιο Βάπτισμα, σάς ρώτησε ό Ιερέας - ή μάλλον ό Ίδιος ό Χριστός: «Άποτάσση τώ σατανά και πᾶσι τοῖς έργοις αυτού και πάση τή λατρεία αυτού και πάση τή πομπή αυτού»; Και ό καθένας άπό σάς, με τó στόμα τού αναδόχου του, άπάντησε: «Άποτάσσομαι». Όχι μόνο τó σατανά, Άλλά και όλα τά έργα του και τή λατρεία του και τή πομπή του. Άλλά ποιά είναι ή λατρεία τού σατανά; Ό Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων άπαντάει, πώς είναι οί μαντείες, οί φαρμακεϊες και όλα τά Άλλα είδη τών μαγικών, πού άπαριθμήσαμε. Και ποιά είναι ή πομπή του; Ό Ιερός Χρυσόστομος λέει, πώς είναι τά θέατρα, οί ίπποδρομίες, οί κλήδονες και κάθε άμαρτία.

Δέν καταλαβαίνετε λουπόν, Άδελφοί, πώς για εκείνη τήν όμολογία και ύπόσχεσή σας τήν ώρα τού Άγίου Βαπτίσματος, θά σάς ζητηθεϊ λόγος τήν ήμέρα τής Κρίσεως; Δέν ξερετε ότι πρέπει νά τηρήσετε άπόλυτα τή συμφωνία, πού κάνατε με τó Θεό; Πώς άφήνετε τó Χριστό και πηγαίνετε στους μάγους και τις μάγισσες, δηλαδή στόν Ίδιο τó διάβολο;

Αυτός ό λόγος «άποτάσσομαί σοι, σατανά, και πάση τή λατρεία σου και πάση τή πομπή σου», άς είναι πάντα στó στόμα σας και στó νοΰ σας, σαν χαλινάρι και έμπόδιο άπό κάθε είδος μαγείας. Αυτός ό λόγος θά σάς κάνει νά μη φοβᾶστε τά «κακά συναπαντήματα»(!) τών Άνθρώπων, ούτε κρωγμούς και πετάγματα πουλιών και Άλλα παρόμοια, όταν βγαίνετε άπό τó σπίτι σας. Αυτός ό λόγος, συνδυασμένος με τó σημείο τού Σταυρού, θά σάς κάνει νά μη φοβᾶστε ούτε τόν διάβολο με όλη του τή δαιμονική παράταξη. Μόνο μην παύετε νά τόν έπαναλαμβάνετε παντού και πάντοτε, όπως συμβουλεύει ή χρυσόλαλη γλώσσα τού Άγίου Ιωάννου: «Παρακαλώ νά μένετε καθαροί άπό τήν άπάτη τής μαγείας, έχοντας σαν στήριγμα αυτό τó λόγο. Και όπως δέν θά πηγαίνατε ποτε στην άγορά χωρίς ρούχα ή παπούτσια, έτσι νά μην πηγαίνετε πουθενά και χωρίς νά λέτε, ξεκινώντας, τή φράση: «Άποτάσσομαί σοι, σατανά, και τή πομπή σου και τή λατρεία σου, και συντάσσομαί σοι, Χριστέ». Ποτέ μη βγεϊς άπό τήν πόρτα τού σπιτιού σου χωρίς τά παραπάνω λόγια. Γιατί είναι τó στήριγμά σου, τó όπλο σου, τó

ἄπαρτο κάστρο πού σέ περιτειχίζει. Παράλληλα σφραγίσου καί μέ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Ἔτσι, ὄχι μόνο ἄνθρωπος, μα οὔτε κι αὐτὸς ὁ διάβολος δὲν θὰ μπορέσει νὰ σέ βλάψει, βλέποντάς σε παντοῦ μ' αὐτὴ τὴν πανοπλία».

Γιατί οἱ Χριστιανοὶ ἔπεσαν στὰ μαγικά;

Ἡ αἰτία πού οἱ σημερινοὶ Χριστιανοὶ ἔπεσαν στὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, καὶ μάλιστα στὰ μαγικά, εἶναι τὸ ὅτι δὲν συλλογίζονται τὶς ὑποσχέσεις ἐκεῖνες πού ἔδωσαν στὸ Χριστὸ ὅταν βαπτίσθηκαν, ἀλλὰ τὶς ξέχασαν καὶ τὶς ἔσβησαν τελείως ἀπὸ τὴ μνήμη τους καὶ τὴν καρδιά τους. Γι' αὐτὸ καὶ πραγματοποιοῦνται σ' αὐτοὺς τὰ λόγια πού εἶπε ὁ Κύριος: «Ὅταν τὸ ἀκάθαρτο πνεῦμα (τὸ δαιμόνιο) βγεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, περιδιαβαίνει σὲ τόπους ἄνυδρους ζητώντας ἀνάπαυση, μα δὲν βρίσκει. (Γιατὶ ἀνάπαυση βρίσκει μόνο ὅταν κυριεύει τὸν ἄνθρωπο καὶ τοῦ κάνει κακό). Τότε λέει: «Ἄς γυρίσω πάλι στὸ σπιτάκι μου (δηλαδὴ στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου), ἀπ' ὅπου ἔφυγα». Κι ὅταν ἔρθει, βρίσκει τὸ σπίτι ἀφύλαχτο, σκουπισμένο, στολισμένο, ἔτοιμο. (Βρίσκει δηλαδὴ τὸν ἄνθρωπο ἀμέριμνο καὶ διατεθειμένο νὰ τὸν δεχθεῖ πάλι). Τότε πηγαίνει, φέρνει κι ἄλλα ἑπτὰ δαιμόνια, πονηρότερα μάλιστα, μπαίνει μαζί τους στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καὶ κατοικεῖ ἐκεῖ μόνιμα πιά. Ἔτσι ἡ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου γίνεται τελικὰ χειρότερη ἀπ' ὅ,τι ἦταν πρὶν (κι ἀπὸ τὸ Βάπτισμα!).» (Ματθ. 12:43-45).

Ὅσοι λοιπὸν Χριστιανοὶ ἀσχολοῦνται μέ τὰ μαγικά, διώχνουν ἀπὸ τὶς καρδιές τους τὴ θεία χάρι, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, καὶ βάζουν μέσα τους τὸ ἀκάθαρτο πνεῦμα, τὸ δαιμόνιο. Μέ τὴ δαιμονικὴ ἐνέργεια τότε, κάνουν κάθε τι σατανικὸ καὶ περιεργό.

Πῶς μποροῦν, ἐπομένως, ὅσοι ἀσχολοῦνται μέ τὰ μαγικά, νὰ εἶναι ἢ νὰ λέγονται Χριστιανοί; Χριστιανοὶ καὶ μάγοι; Χριστιανοὶ καὶ δαιμονολάτρες; Ἀνήκουστο! Ἀδύνατο! Πῶς νὰ συμφωνήσουν τὸ φῶς μέ τὸ σκοτάδι, τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ μέ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου;... Μάταια λένε αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι πὼς εἶναι Χριστιανοί. Μέ τὰ λόγια μόνο εἶναι Χριστιανοί, μα μέ τὰ ἔργα τους προδότες τοῦ Χριστοῦ, ἀσεβεῖς εἰδωολάτρες καὶ σατανολάτρες.

Οἱ δαίμονες δὲν θεραπεύουν ἀλλὰ θανατώνουν.

Ἀλλὰ τί προφασίζονται μερικοὶ Χριστιανοί;

Ἐμεῖς, λένε, καταφεύγουμε στοὺς μάγους (δηλαδὴ στοὺς δαίμονες!) ἔπειδὴ

- α) βρίσκουμε γιατρεῖα στὶς ἀρρώστιες μας,
- β) μαθαίνουμε τὸ μέλλον καὶ ἄλλα κρυφὰ πράγματα,
- γ) φοβόμαστε τοὺς δαίμονες καὶ θέλουμε, διαμέσου τῆς μαγείας, νὰ τοὺς ἐξευμενίσουμε.

Ἀπαντοῦμε λοιπὸν σ' αὐτὰ:

α) Μόνο ὁ Θεὸς θεραπεύει ἀληθινά.

Ἀνόητε ἄνθρωπε, καταφεύγεις στοὺς μάγους γιὰ νὰ γιατρευτεῖς; Καὶ πιστεύεις, πὼς ὁ διάβολος θὰ γιατρέψει πραγματικὰ τὴν ἀρρώστια σου; Ἐκεῖνος «ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς» (Ἰω. 8:44), καὶ θανάτωσε ὅλο τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Πῶς τώρα θὰ γίνῃ γιατρός σου; Δὲν εἶδες, πού οἱ δαίμονες δὲν μπόρεσαν νὰ γιατρέψουν οὔτε τοὺς δικούς τους μάγους ἀπὸ τὶς πληγές πού τοὺς προξένησε ὁ Μωϋσῆς στὴν Αἴγυπτο; (Ἐξὸδ. 9:11). Καὶ τώρα θὰ κάνουν καλὰ ἔσένα; Καὶ ἂν οἱ δαίμονες δὲν λυποῦνται τὴν ψυχὴ σου, πῶς θὰ λυπηθοῦν τὸ σῶμα σου; Ἀστεῖα πράγματα! Γιατὶ δὲν ὑπάρχει τίποτα γλυκύτερο γιὰ τὸν διάβολο ἀπὸ τὸ νὰ τυραννάει τὸν ἄνθρωπο μέ κάθε τρόπο. Εὐκολότερο εἶναι νὰ δώσει κρῦο ἢ φωτιά καὶ φλόγα τὸ χιόνι, παρὰ νὰ γιατρέψει ὁ διάβολος πραγματικὰ. Οὔτε μπορεῖ οὔτε θέλει οὔτε ξέρει πῶς νὰ γιατρέυῃ. Ἀλλὰ κι ἂν ὑποτεθεῖ ὅτι καὶ μπορεῖ καὶ θέλει καὶ ξέρει, ὅμως ἂν δὲν τοῦ ἐπιτρέψει ὁ Θεός, ἀπὸ μόνος του δὲν μπορεῖ νὰ κάνει τίποτα.

Πίστεψε λοιπὸν, ἀδελφέ, ὅτι μόνο ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς γιατρός ψυχῶν καὶ σωμάτων. Οἱ μάγοι καὶ οἱ δαίμονες γιατρεύουν ὄχι στ' ἀλήθεια ἀλλὰ φανταστικά. Μὰ κι ἂν θελήσουν νὰ γιατρέψουν τὸ σῶμα σου μέ

παραχώρηση του Θεού, να ξέρεις ότι το γιατρεύουν με σκοπό να θανατώσουν την ψυχή σου. Πώς; Τραβώντας σε από την πίστη του Χριστού και πειθοντάς σε να πιστεύεις σ' εκείνους. Ποιά λοιπόν ή ωφέλειά σου, αν έδω έχεις πρόσκαιρη υγεία, εκεί όμως κολαστείς αιώνια; Να χαθεί τέτοια υγεία! Να χαθεί τέτοια ζωή!

Ο διάβολος, άδελφοί μου, είναι ένας ψαράς πολύ πανούργος. Βάζει μικρό δόλωμα και θέλει να πιάσει μεγάλο ψάρι. Με χάρα σάς δίνει λίγη υγεία, μόνο και μόνο για να σάς στερήσει τον παράδεισο, για να σάς κολάσει αιώνια!

Πώς μπορείτε λοιπόν, για το παραμικρό πρόβλημα, να έγκαταλείπετε το γλυκύτατο Χριστό - τον ποιητή, το λυτρωτή, τον αληθινό γιατρό σας - και να πηγαίνετε στον καταραμένο διάβολο - το φονιά και τύραννό σας; Πώς σάς κάνει καρδιά να καταφρονείτε τόσους άγιους, που είναι φίλοι και ευεργέτες και θεραπευτές σας, και να καταφεύγετε στους μάγους και τους δαίμονες, που είναι οι πιο άσπονδοι έχθροί σας;

Μά πιστεύετε στ' αλήθεια, πώς αυτά που κάνει μια άλλοπαρμένη κακόγρια, μια τσιγγάνα, μια μάγισσα, δεν μπορεί να τα κάνει και ο Χριστός; Πιστεύετε πώς με τα κάρβουνα και τα πέταλα και τα διαβολικά φυλαχτά δεν έχουν ίση τουλάχιστο δύναμη ο Σταυρός, ο άγιασμός και τα άλλα σωτήρια Ιαματικά μέσα της πίστεώς μας; Άχ, άχάριστα πλάσματα! Άχ, γενεά άπιστη και σκληρόκαρδη! Πόσο δίκιο έχει ο Χριστός μας να λυπάται και να φωνάζει παραπονετικά μαζί με τον προφήτη Ησαΐα: «Άκουε, ούρανε, και ένωτίζου, γη... υιούς έγέννησα και ύψωσα, αυτοί δε με ήθέτησαν» (Ησ. 1:2).

Για να μη λυπάται λοιπόν ο Ήσοϋς έξαιτίας σας, για να μη φαίνεστε κι έσεεις άχάριστοι στο μεγάλο αυτό Ευεργέτη σας, σάς παρακαλώ άδελφοί μου, μην πηγαίνετε σε μάγους και μάγισσες και τσιγγάνες. Κι όταν άρρωσταίνετε, να προστρέχετε στο Χριστό με ζωντανή πίστη και να ζητάτε απ' Αυτόν τη γιατριά σας. Γιατι Αυτός είναι ο φιλόστοργος πατέρας σας. Κι αν σάς έδωσε την άρρώστια, σάς την έδωσε για να δοκιμάσει την ύπομνή σας, για να σάς στεφανώσει περισσότερο και για να δει αν τον αγαπάτε γνήσια. Να προστρέχετε άκόμα στην Κυρία Θεοτόκο, που θεραπεύει τους άσθενείς και παρηγορεί τους λυπημένους. Να προστρέχετε, τέλος, στους άγιους Πάντες και να τους παρακαλείτε με θερμή. Έτσι θα πετύχετε την αληθινή θεραπεία σας.

Κι αν όμως δεν βρείτε την πολυπόθητη υγεία, κι αν ο Θεός σάς άφησει να ταλαιπωρείστε, έπειδή αυτό συμφέρει την ψυχή σας, και πάλι πρέπει να στέκεστε άνδρείοι και στερεοί στην πίστη. Χίλιες φορές να προτιμήσετε το θάνατο, παρά να καταφύγετε σε μάγους και ν' άρνηθείτε έτσι το Χριστό.

β) Μόνο ο Θεός γνωρίζει τα άπόκρυφα.

Όσοι θέλουν να μάθουν το μέλλον ή διάφορα κρυφά πράγματα, άς γνωρίζουν, ότι μόνο ο Θεός ξέρει όλα τα άπόκρυφα και μόνο ο Θεός προγνωρίζει τα μέλλοντα. Οι άγγελιοι και οι άνθρωποι γνωρίζουν κάποτε τα μυστικά αυτά πράγματα, όχι όμως άπό μόνοι τους, άλλ' άπό αποκάλυψη του Θεού. Οι μάγοι και οι δαίμονες, πάντως, έπειδή είναι σκοτισμένοι και δεν έχουν το φωτισμό του Θεού, δεν μπορούν να γνωρίζουν τίποτε κρυφό, ούτε τι μέλλει να συμβεί στον κάθε άνθρωπο. Γιατι ο άνθρωπος είναι ατεξούσιος. Αν θέλει, κλίνει στο καλό· αν δεν θέλει το καλό, κλίνει στο κακό. Άρα είναι άγνωστη ή εξέλιξη και κατάληξη του. Γι' αυτό και ο Θεός περιγελά τη Βαβυλώνα, που οι κάτοικοί της πίστευαν στους άστρολόγους και στους δαίμονες, και της λέει: «Άς σε σώσουν τώρα οι άστρολόγοι, άς προβλέψουν τι πρόκειται να σου συμβεί!» (Ησ. 47:13).

Προγνωρίζουν, βέβαια, πολλά οι δαίμονες, αλλά τα έξωτερικά και φυσικά, συμπεραίνοντας τα γεγονότα άπό τους νόμους της φύσεως. Όπως, άλλωστε, και πολλοί άνθρωποι σοφοί και έπιστήμονες. Αυτά όμως που βρίσκονται στο βάθος της καρδιάς του ανθρώπου και έξαρτώνται άπό την προαίρεσή του, μόνο ο Θεός τα γνωρίζει με ακρίβεια. Εκείνοι συμπεραίνουν μερικά άπό τις κινήσεις του σώματος και την έξωτερική συμπεριφορά του ανθρώπου. Έτσι, και όσα φαίνονται να προγνωρίζουν, τα γνωρίζουν σκοτεινά, άσαφή και λοξά. Γι' αυτό και οι χρησμοί τών μαντείων ήταν διφορούμενοι, και μπορούσαν να έρμηνευθούν και έτσι και άλλιώς.

Άς έρθουν τώρα έδω οι Χριστιανοί, που πηγαίνουν στους μάντιες και τις μάντισσες είτε για να τους ποϋν το μέλλον είτε για να τους εξηγήσουν τα όνειρά τους είτε για να τους φανερώσουν χαμένα πράγματα ή κρυμμένους θησαυρούς. Άς έρθουν, λέω, για να τους πω ό,τι είπε και ο προφήτης Ησαΐας κάποτε στον Ίσραήλ: Ανόητοι άνθρωποι, ως πότε θα κουτσαίνετε κι άπό τα δυο σας πόδια; Ός πότε θα πιστεύετε και στο Χριστό και στους μάντιες, δηλαδή τους δαίμονες; Γιατι αν πιστεύετε πώς ο Χριστός, ως Θεός που είναι, γνωρίζει τα πάντα και τα φανερώνει σε όσους Έκείνος θέλει, πώς τρέχετε στους μάντιες; Αν, αντίθετα, πιστεύετε πώς οι μάντιες έχουν την γνώση της αλήθειας, πώς προσκυνάτε το Χριστό και όνομάζετε μάταια Χριστιανοί; Δεν ξέρετε, πώς δεν μπορείτε να δουλεύετε σε δυο κυρίου;

Γιατι όμως, θα ρωτήσετε, κάποτε βγαίνουν αληθινά μερικά πράγματα, που προλέγουν οι δαίμονες;

α) Έπειδή δεν πιστεύετε ακράδαντα στον Κύριο και μόνο, αλλά και στους δαίμονες. Έτσι, για την άπιστία σας, ο Θεός παραχωρεί να γίνονται αυτά που εκείνοι προλέγουν.

β) Έπειδή, πηγαίνοντας στους δαίμονες και ζητώντας την βοήθειά τους, γίνεστε μόνοι σας δούλοι του διαβόλου, μπαίνετε κάτω άπό την έξουσία του. Έτσι, μπορεί πια να σάς κάνει ό,τι θέλει. Άρα, ό,τι σάς πει το πραγματοποιεί κιόλας, όπως ένας κακούργος που σκλαβώνει κάποιον άνθρωπο· αν του πει ότι θα ζησει, θα ζησει· αν του πει πώς θα πεθάνει, θα πεθάνει. Γιατι είναι στο χέρι του κακούργου να κάνει είτε το ένα είτε το άλλο. Λέει σχετικά ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Άς ύποθέσουμε, πώς ένα βασιλόπουλο έγκαταλείπει το παλάτι του, πάει σε τόπο έρημο και μπαίνει θεληματικά κάτω άπό την έξουσία ενός λήσταρχου. Πές μου, μπορεί αυτός ο λήσταρχος να του πει άπό πριν με βεβαιότητα αν θα ζησει ή θα πεθάνει; Και βέβαια μπορεί! Όχι όμως έπειδή προείδε το μέλλον, άλλ' έπειδή, έχοντας γίνει κύριος του βασιλόπουλου, έχει τη δυνατότητα να του κάνει ό,τι θέλει - είτε να το θανατώσει είτε να του χαρίσει τη ζωή».

Γι' αυτό, άδελφοί μου Χριστιανοί, μην πιστεύετε στην πρόγνωση τών δαιμόνων, γιατί στην πραγματικότητα δεν προγνωρίζουν τίποτα. Στον Κύριο μόνο να έχετε πίστη βαθειά, κι Έκείνος θα σάς φανερώσει εκείνα που πρέπει να γνωρίζετε.

γ) Οί Χριστιανοί δὲν πρέπει νὰ φοβοῦνται τὸ διάβολο καὶ τοὺς δαίμονες.

Γιατί, Χριστιανοί μου, μὲ τὰ διάφορα μαγικά κάνετε τὰ χατήρια τοῦ διαβόλου; Αὐτὸς δὲν ἔχει ἐξουσία καὶ δύναμη νὰ προκαλέσει οὔτε τὸν παραμικρὸ πειρασμό. Ἄφ' ὅτου ὁ Χριστὸς σαρκώθηκε, ὁ διάβολος ἔχασε τὴν τυραννική του ἐξουσία. Ὁ ἔνανθρωπήσας Κύριος τοῦ συνέτριψε τὴν κεφαλὴ κι ἄφησε μόνο τὴν οὐρά του νὰ σαλεύει, ἔτσι, γιὰ νὰ γυμνάζονται καὶ νὰ στεφανώνονται οἱ πιστοί. Τώρα μόνο μὲ ἀπάτες παγιδεύει τοὺς ἀνθρώπους στὴν κακία καὶ ὄχι τυραννικά, ὅπως πρὶν. Δηλαδή μόνο κακὲς σκέψεις μπορεῖ νὰ μᾶς βάζει, ἀλλ' ἀπὸ τὴ δικὴ μας θέληση ἐξαρτᾶται ἂν θὰ τὶς δεχθοῦμε ἢ θὰ τὶς διώξουμε. Κανένας πειρασμός, δὲν μπορεῖ νὰ συμβεῖ στὸν ἄνθρωπο, ἂν δὲν τὸ ἐπιτρέψει ὁ Θεός. Μάταια, λοιπόν, καλοπιάνετε τοὺς δαίμονες μὲ τὶς μαγεῖες, γιατί δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τίποτα χωρὶς τὴν ἄδεια τοῦ Θεοῦ.

Πῶς τιμωρεῖ ὁ Θεὸς τοὺς μάγους καὶ ὄσους προστρέχουν σ' αὐτούς.

Μετὰ ἀπ' ὅσα εἴπαμε, εἶναι εὐνόητο γιατί ὁ Θεὸς τιμωρεῖ αὐστηρὰ ὄσους ἀσχολοῦνται μὲ τὰ μαγικά ἢ τὰ χρησιμοποιοῦν.

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη πρόσταζε νὰ θανατώνονται μὲ λιθοβολισμό ὄσοι γίνονταν μάγοι, φαρμακοὶ κ.λπ. (Λευϊτ. 20:27). Ἀλλὰ καὶ πλήθῃ ὀλόκληρα ἀνθρώπων, πόλεις μεγάλες καὶ ἔνδοξες, παραδόθηκαν σὲ πείνες καὶ σφαγὲς καὶ ἀφανισμοὺς ἕξαιτίας τῶν μαγικῶν, ὅπως ἡ Νινευί (Ναοὺμ 3:1), ἡ Βαβυλώνα (Ἠσ. 47:1-9), ἀκόμα καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ (Ἱερ. 14:14).

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἐπίσης ὀρίζει μεγάλες τιμωρίες (ἐπιτίμια). Γιὰ παράδειγμα, ἡ ΣΤ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (ξά' καν.) κανονίζει μὲ ἐξάχρονη ἀποχὴ ἀπὸ τὴ θεία Κοινωνία, ὄσους καταφεύγουν σὲ μάντις, ὄσους «ἀλένε τὴ μοίρα» καὶ ὄσους κάνουν γητέματα. Ἄν ἐπιμείνουν στὰ πονηρὰ τους ἔργα, τοὺς χωρίζει τελείως ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Ἡ τοπικὴ Σύνοδος τῆς Ἀγκύρας (κδ' καν.) κανονίζει μὲ πέντε χρόνια στέρηση τῆς θείας Κοινωνίας, ὄσους φέρνουν μάγους στὰ σπίτια τους, γιὰ νὰ βροῦν τὰ μάγια ποὺ τοὺς ἔκαναν ἄλλοι.

Ὁ Μέγας Βασιλεῖος (ξε' καν.) βάζει τοὺς γόητες καὶ φαρμακοὺς στὴν ἴδια μοίρα μὲ τοὺς φονιάδες, ἐπιτιμώντας τους μὲ εἰκοσάχρονη ἀποχὴ ἀπὸ τὴ θεία Κοινωνία.

Πῶς νὰ φυλάγονται οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τὰ μαγικά.

Γιὰ νὰ φυλάγεσθε ἀπὸ τὰ μαγικά καὶ τὴν ἐνέργεια τῶν δαιμόνων, νὰ ἔχετε ὅλοι - μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες - κρεμασμένο στὸ λαιμό σας τὸν τίμιο Σταυρό. Τρέμουν οἱ δαίμονες τὸν τύπο τοῦ Σταυροῦ καὶ φεύγουν μακριὰ ὅταν τὸν βλέπουν. Ἄλλωστε, ὅπως ὁμολόγησαν οἱ ἴδιοι στὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Βοστρινό, ποὺ εἶχε ἐξουσία κατὰ τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, τρία πράγματα φοβοῦνται περισσότερο· τὸ Σταυρὸ, τὸ ἅγιο Βάπτισμα καὶ τὴ θεία Κοινωνία.

Νὰ ἔχετε ἐπίσης στὸ σπίτι σας, ἀλλὰ καὶ μαζί σας, τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο. Καὶ φυσικὰ νὰ τὸ μελετᾶτε. Σ' ὅποιο σπίτι ὑπάρχει Εὐαγγέλιο δὲν μπαίνει ὁ διάβολος.

Τὰ ἀνδρόγυνα, γιὰ νὰ μὴ φοβοῦνται τὸ «δέσιμο», πρὶν παντρευτοῦν πρέπει νὰ ἐξομολογοῦνται, νὰ νηστεύουν τρεῖς ἡμέρες, νὰ συνδυάζουν τὸ μυστήριό τοῦ γάμου μὲ τὴν τέλεση θείας Λειτουργίας καὶ νὰ μεταλαμβάνουν ἔτσι τὰ ἄχραντα Μυστήρια. Προπαντὸς τὰ ἀνδρόγυνα νὰ ἔχουν πίστη στερεὴ καὶ ἀκλόνητη στὸν Κύριο, κι Αὐτὸς θὰ διαλύσει τὶς ἐνέργειες τῶν δαιμόνων.

Ἄν, γιὰ τὴν ὀλιγοπιστία μερικῶν Χριστιανῶν, οἱ δαίμονες παρουσιάσουν διάφορα φαντάσματα, εἶτε σὲ τάφους εἶτε σὲ σπίτια εἶτε ἄλλοῦ, νὰ καλεῖται ἱερέας, νὰ γίνεαι ἁγιασμός καὶ νὰ ραντίζεται ὁ τόπος. Ἔτσι, μὲ τὴ θεία χάρη, διαλύεται κάθε δαιμονικὴ ἐνέργεια.

Τέλος, ὅταν ἕνας Χριστιανὸς πρόκειται νὰ χτίσει σπίτι ἢ νὰ κατασκευάσει καὶ κ.τ.δ., ἂς προσκαλεῖ ἕναν ἱερέα νὰ τοῦ κάνει ἁγιασμό καὶ νὰ διαβάσει τὴν κατάλληλη γιὰ τὴν περίσταση εὐχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐπίλογος

Οἱ μάγοι, οἱ μάγισσες καὶ ὄσοι καταφεύγουν σ' αὐτούς δὲν ἔχουν θέση στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Χάνουν τὸν παράδεισο. Καὶ ποῦ στέλνονται; Ἄλλοιμονο! Στὴν αἰώνια κόλαση μαζί μὲ τοὺς ἄπιστους, τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς εἰδωλολάτρες (Ἀποκ. 21:8). Νὰ πῶ καὶ κάτι φοβερότερο; Θὰ κολάζονται χειρότερα κι ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρες. Γιατί αὐτοί, ἔτσι γεννήθηκαν στὴν ἀσέβεια, ἔτσι καὶ πέθαναν. Δὲν βαπτίσθηκαν στὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος. Δὲν πίστεψαν στὸ Χριστό. Οἱ Χριστιανοὶ ὅμως, οἱ βαπτισμένοι, ποὺ ἔγιναν παιδιὰ τοῦ Θεοῦ «κατὰ χάριν», ποὺ τράφηκαν μὲ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου, πῶς τόλμησαν κατόπιν καὶ τὰ καταφρόνησαν καὶ τ' ἀρνήθηκαν καὶ καταπίστηκαν μὲ τὰ μαγικά;

Γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, λοιπόν, καὶ γιὰ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς σας, φυλαχθεῖτε, ἀδελφοί μου, φυλαχθεῖτε ἀπὸ τὴ μαγεία. Καὶ πάλι σᾶς λέω, φυλαχθεῖτε! Μὴν πηγαίνετε σὲ μάγους καὶ μάγισσες. Σ' ὅλες τὶς περιστάσεις καὶ γιὰ ὅλες σας τὶς ἀνάγκες νὰ προστρέχετε στὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, στὴν προστασία τῆς Θεοτόκου καὶ στὶς πρεσβεῖες τῶν ἁγίων. Ἔτσι καὶ ἀπὸ τὶς ἀσθένειες καὶ τὶς ἀνάγκες σας θὰ ἐλευθερωθεῖτε, καὶ ἀπὸ τὴν αἰώνια κόλαση θὰ λυτρωθεῖτε, καὶ τὴν οὐράνια βασιλεία θὰ κληρονομήσετε, «ὅτι γένοιτο ἀξιωθῆναι πάντας ἡμᾶς χάριτι τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.